

РЕШЕНИЕ

Номер 148

15.10.2020 г.

Град Кюстендил

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Кюстендил

I състав

На 01.10.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Ваня Д. Богоева
Членове: Веселина Д. Джонева
Евгения Х. Стамова

Секретар: Галина Г. Кирилова

като разглежда докладваното от Веселина Д. Джонева Въззивно гражданско дело № 20201500500429 по описа за 2020 година

Производството е по реда на Глава Двадесета „Въззивно обжалване“, чл.258 и сл. във вр. с Част “Трета”, глава “Двадесет и пета”, чл.310-317 от ГПК – “Бързо производство” от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Делото е образувано по въззивна жалба, подадена от адв.Д.Златкова от АК-Кюстендил, в качеството ѝ на пълномощник на Община Невестино, с ЕИК 00261541, със седалище и адрес на управление в с.Невестино, обл.Кюстендил, ул.„Вл.Поптомов“ №17, представлявано от кмета инж.Д.С., срещу решение №448 от 03.07.2020г. на Районен съд-Кюстендил, постановено по гр.д.2488/2019г. по описа на този съд.

С посоченото решение РС-Кюстендил е отменил като незаконосъобразна заповед №25/13.11.2019г., издадена от кмета на Община Невестино, с която на М. Ю. М. с ЕГН ***** от гр.Кюстендил, ***, на основание чл.330 ал.2 т.6 , чл.188 т.3 от КТ във вр. с чл.190 ал.1 т.4 пр.1 и т.7 от КТ във вр. с чл.187 т.3 и т.8 от КТ е било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и трудовото правоотношение, по силата на което същата е заемала длъжността „главен експерт Екология и опазване на природните ресурси“ е било прекратено; възстановил е М. Ю. М. на заеманата от преди уволнението длъжност „главен експерт Екология и опазване на природните ресурси“ в Община Невестино и е осъдил Община Невестино да заплати на М. Ю. М. сумата от 4 020 лева, представляваща обезщетение за това, че в резултат на незаконното уволнение в периода от 13.11.2019г. до 13.05.2020г. е останала без работа, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 03.07.2020г. до окончателното ѝ заплащане, както и сумата от 500.00 лева, представляваща сторени от М. разноски по делото; осъдил е Община Невестино да заплати по сметка на РС-Кюстендил сумата от 260.80 лева, представляваща дължими държавни такси.

Решението се обжалва изцяло, с оплаквания за неговата неправилност и твърдения, че същото е постановено при нарушение на материалния закон и е необосновано.

Претендира се цялостната му отмяна, решаване на спора по същество и отхвърляне на предявените искове, като се претендира присъждане на разноски за двете инстанции.

Счита се, че районният съд е допуснал нарушение на материалния закон, като е приел, че ищцата е уволнена, защото не е изготвила възражения по смисъла на чл.44 от ЗАНН, тъй като в действителност срещу нея е било водено дисциплинарно производство, защото не е изпълнила служебните си задължения като служител на общината, отговарящ за правомощията на същата по Закона за водите, което е довело до съставяне на АУАН и на НП на Община Невестино. Според жалбоподателя, ищцата по исковете не е изпълнила задължението си по длъжностна характеристика да следи сроковете за деклариране за съответната календарна година по чл.194б ал.1 от ЗВ водовземането, както и длъжностното ѝ задължение за представяне на протоколи за анализ на водните проби до 30.09. на съответната календарна година, по чл.48 ал.1 т.11 от ЗВ във вр. с т.2.1.2 от раздел 2 на Разрешително за водовземане от подземни води, в което е бил определен този срок. Твърди се, че именно поради неизпълнение на тези задължения, на Община Невестино са били наложени наказания с две НП, от които съдът е следвало да признае, че уволнението е законосъобразно. От факта, че ищцата е била служител в общинската администрация, която според чл.15 ал.1 от ЗМСМА в дейността си е длъжна да подпомага кмета на общината, се заключава, че М. не е изпълнила именно това си задължение, поради което се е стигнало до налагане на имуществени санкции. Също така се твърди, че именно тя, като еколог, е била натоварена със задължението до осъществява връзката с Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“, поради което бездействието ѝ да не изготви в срок декларация за водовземането на общината по чл.194б ал.1 от ЗВ и да не представи протоколи за анализ на водните проби до 30.09., не е довело единствено до санкциониране на Общината, но и е могло да доведе до отнемане на водовземането. Този факт, според жалбоподателя, определя нарушението като тежко и обосновава налагане именно на това дисциплинарно наказание, без оглед на това дали конкретното задължение за предприемане на действия по ЗАНН е било посочено в длъжностната характеристика или не. Счита се, че наличието или липсата на длъжностна характеристика, респ. наличието на непълна такава не водят до освобождаване на служителя от задължение при изпълнение на възложената му работа да полага дължимата грижа. Също така се сочи, че фактът на съдебна отмяна на едно от наказателните постановления не е предпоставка за отпадане на дисциплинарната отговорност на ищцата, а само такава за неангажиране на имуществената. Поддържа се и правилността на възприетата от работодателя правна квалификация на деянието, което се смята, че попада в приложното поле на нарушението „злоупотреба с доверието на работодателя“. С неоснователността на главния иск се аргументира разбиране за неоснователност и на акцесорните такива.

В срока по чл.263 ал.1 от ГПК ответникът по жалбата – М.М., чрез пълномощника ѝ адв.М.Димитров от АК-София, с пълномощно за въззивната инстанция, приложено към отговора, е депозирал такъв. Изразява се становище за неоснователност на жалбата и за правилност и законосъобразност на постановеното от РС-Кюстендил решение по спора, поради което се моли потвърждаване на първоинстанционното решение и присъждане на разноски, в т.ч. и такива по чл.38 от ЗА.

Прави се възражение, че според оплакванията във въззивната жалба, наложеното наказание е било за нарушение, изразяващо се в неподаване на писмени документи към Басейнова дирекция в срок, за каквото нарушение от М. не са били искани обяснения в дисциплинарното производство. Твърди се, че според работодателя, ищцата е следвало да възрази срещу констатации в съставените АУАН и да поиска събиране и оценка на доказателства за невинност на Община Невестино. Дори това разбиране за естеството на нарушението да не е правилно се счита, че в този случай би се оказало, че не е спазен срока

за налагане на дисциплинарно наказание – 2 месеца от откриването на нарушението, което пак би обусловило незаконност на уволнението, тъй като откриването е станало най-късно с връчване на акта за установяване на административно нарушение, а не с получаване на наказателните постановления.

Към отговора е приложена декларация за материално и гражданско състояние, с която въззиваемата страна цели да удостовери наличие на хипотезата на чл.38 ал.1 т.2 от ЗАдв.

Окръжен съд-Кюстендил, след като се запозна с материалите по делото прие, че въззивната жалба е допустима, доколкото изхожда от страна в първоинстанционното производство, подадена е в срок и е насочена срещу съдебен акт, подлежащ на въззивна проверка.

Съдебният състав, след преценка на събраните по делото доказателства /във въззивното производство нови доказателства не са събрани/, в контекста на доводите и възраженията на страните, намира следното от фактическа страна:

Ищцата М. М. се е намирала в трудово правоотношение с Община Невестино, възникнало със сключването на трудов договор, по силата на което е заемала длъжността главен експерт „Екология и опазване на природните ресурси“ при Община Невестино. Трудовото правоотношение е било за неопределено време.

Според последната връчена ѝ длъжностна характеристика за заеманата длъжност (от дата 07.01.2016г.), М. е имала задължения да отговаря за дейностите по управление на отпадъците, да организира и контролира чистотата, поддържането, опазването и разширяването на селищните зелени системи е населените места и крайселищните територии, да информира населението за състоянието на околната среда, да извършва дейности, с цел овладяване популацията на безстопанствени кучета, да участва в заседания на комисиите към общинския съвет, когато се разглеждат въпроси, свързани с екологията и опазване на околната среда на с.Невестино, да участва в подготовката на проекти, като взаимодейства с различни институции, да предприема нужните действия с цел опазване местообитанията на защитените и редки животински и растителни видове, както и опазване компонентите на околната среда, да съставя актове за административни нарушения, да изготвя и попълва електронен регистър на зелените площи за общинско ползване, както и да изпълнява и други конкретно възложени задачи, свързани с длъжността.

На 03.06.2019г. на Община Невестино са били съставени два акта за установяване на административно нарушение (АУАН) – с №КД-04-33 и №КД-04-34, двата за нарушения по Закона за водите. Първият акт касае нарушение, изразяващо се в бездействие, а именно – недеклариране в установен от закона срок – до 31.01.2019г., на дължима такса за водовземане за 2018г. – нарушение по чл.194б ал.1 пр.2 от Закона за водите. Вторият акт касае нарушение, изразяващо се в непредставяне пред Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“ в срок – до 15 дни от датата на изпитване, на протоколи от анализ на водни проби за изследване на химичен състав на подземните води – нарушение на чл.48 ал.1 т.11 от Закона за водите.

Въз основа на двата АУАН са били издадени наказателни постановления (НП), съответно с №ПО-02-71/12.09.2019г. и №ПО-02-72/12.09.2019г., с които на Община Невестино са били наложени имуществени санкции в размери - 150.00 лева по първото НП и 500.00 лева по второто.

Не е спорно по делото, че НП са били връчени на санкциониращия орган на

17.09.2019г.

На 13.11.2019г. Кметът на Община Невестино е издал заповед с №3-314/13.11.2019г., с която е открил дисциплинарно производство против М. М. за това, че в периода от 03.06.2019г. до 12.09.2019г. е извършила нарушение на възложената ѝ работа, чрез неспазване на техническите и технологичните правила и е злоупотребила с доверието и е уронила доброто име на предприятието, като след връчване на АУАН с №КД-04-33/03.06.2019г. и на АУАН с №КД-04-34/03.06.2019г. не е предприела в качеството ѝ на отговорен служител дължимите действия по възложената ѝ работа и не е спазила техническите правила по навременно оспорване на актовете по смисъла на чл.44 ал.1 във вр. с чл.52 от ЗАНН. На М. е бил определен срок до 15.00 часа на 13.11.2019г., в рамките на който да даде писмени или устни обяснения и да посочи или представи доказателства. Заповедта е била връчена на М. при условията на отказ за получаване в 13.20 часа.

Не е спорно, че до 15.00 часа същата не е предприела действия по даване на обяснения и е последвало издаване на заповедта за уволнение с №25/13.11.2019г., с която на М. е било наложени дисциплинарно наказание „уволнение“ и трудовото ѝ правоотношение е било прекратено за това, че след връчване на Констативните протоколи за същата било възникнало задължение да предприеме действия по оборване на констатациите на служителите на наказващия орган, а след съставянето и връчването на АУАН с №КД-04-33/03.06.2019г. и на АУАН с №КД-04-34/03.06.2019г. с посочен нарушител Община Невестино, отговорното лице М. М. с следвало в производството по чл.44 от ЗАНН да предприеме необходимите действия по длъжностна характеристика и във връзка с отговорностите ѝ като еколог на общината да възрази срещу констатациите и да поиска събиране и оценка на доказателства за невиновност на община Невестино по съставените АУАН. Квалифицирано е, че с това ѝ поведение М. не е спазила технологичните правила и е уронила доброто име и престижа на предприятието. Заповедта е била връчена при условията на отказ за получаване на 13.11.2019г. в 16.20 часа.

Не е спорно, че след прекратяване на трудовото правоотношение ищцата е останала без работа. Установен е и размерът на брутното ѝ трудово възнаграждение за последния пълен отработен месец – 670.00 лева за месец август 2019г.

Преценявайки установените по делото факти, настоящият състав на ОС-Кюстендил, намира от правна страна следното:

1. Относно валидността и допустимостта на първоинстанционното решение:

Въззивният съд, в съответствие с правомощията си по чл.269 от ГПК, извърши служебно проверка на валидността на решението и прецени допустимостта му, в резултат на която проверка намира, че решението на РС-Дупница е валидно и допустимо.

2. Относно правилността на решението:

Според съда, решението на КНРС е правилно и като такова следва да бъде потвърдено, поради следното:

Според чл.269 изр.2 от ГПК по въпросите, отнасящи се до правилността на първоинстанционното решение, въззивният съд е ограничен от посоченото във въззивната жалба.

В конкретния случай, жалбоподателят Община Невестино прави и аргументира оплакване за неправилност на първоинстанционното решение, произтичаща от допуснатото

нарушение на материалния закон, изразяващо се в неправилна преценка относно естеството на дисциплинарното нарушение, заради извършването на което е било прекратено трудовото правоотношение с М.. Според жалбоподателя, КнРС неправилно приел, че ищцата е уволнена, защото не е изготвила възражения по смисъла на чл.44 от ЗАНН, тъй като в действителност срещу нея е било водено дисциплинарно производство, защото не е изпълнила служебните си задължения като служител на общината, отговарящ за правомощията на същата по Закона за водите, което е довело до съставяне на АУАН и на НП на Община Невестино. Въззивникът сочи, че уволнение е приложено, тъй като ищцата по исковете не е изпълнила задължението си по длъжностна характеристика да следи сроковете за деклариране за съответната календарна година по чл.194б ал.1 от ЗВ водовземането, както и длъжностното ѝ задължение за представяне на протоколи за анализ на водните проби до 30.09. на съответната календарна година, по чл.48 ал.1 т.11 от ЗВ във вр. с т.2.1.2 от раздел 2 на Разрешително за водовземане от подземни води, в което е бил определен този срок. Твърди, че именно поради неизпълнение на тези задължения, на Община Невестино са били наложени наказания с две НП, от които съдът е следвало да признае, че уволнението е законосъобразно.

Тези разбирания на жалбоподателя за естеството на дисциплинарното нарушение, заради което М. е била уволнена не намират подкрепа в материалите по делото. Нещо повече – същите напълно се опровергават от събраните доказателства.

За какво нарушение е била наложена дисциплинарната санкция е видно от съответната заповед за налагането ѝ. В случая това е заповед с №25/13.11.2019г., от съдържанието на която се установява приписване на нарушение със следните характеристики: *след съставянето и връчването* на АУАН с №КД-04-33/03.06.2019г. и на АУАН с №КД-04-34/03.06.2019г. с посочен нарушител Община Невестино, отговорното лице М. М. е следвало в производството по чл.44 от ЗАНН да предприеме необходимите действия по длъжностна характеристика и във връзка с отговорностите ѝ като еколог на общината *да възрази* срещу констатациите и *да поиска събиране и оценка* на доказателства за невиновност на община Невестино по съставените АУАН, каквито действия същата не е предприела.

От посоченото съдържание на заповедта може да се формират два основни извода. Първият е, че оплакването в жалбата, че районният съд не е преценил правилно за какво нарушение е било наложено наказанието, е неоснователно, тъй като схващането му за естеството на нарушението явно кореспондира на описанието му от страна на работодателя. А вторият извод е, че пространното изложение в жалбата относно характеристиките на деянието няма нищо общо с това, заради което М. е била уволнена. В заповедта нищо не се споменава във връзка със задълженията на същата по закона за водите, нито се твърди, че ищцата е била отговорна за допускане на нарушенията, за които са били съставени АУАН. От формулировката е видно, че М. е била санкционирана за нарушения, които според работодателя са били извършени *след* съставяне и връчване на актовете, а не са поведение, което ги предхожда.

Допълването в хода на съдебното производство на нови нарушения, които не фигурират в заповедта за уволнение е недопустимо. В тази връзка напълно се споделят доводите в отговора на въззивната жалба, че въвеждането на описаните в жалбата нарушения би очертавало автоматичната незаконност на уволнението, поради неспазването на чл.193 от КТ – обяснения за подобни нарушения не са били искани от ищцата, респ. на чл.194 от КТ – заповедта би се оказала издадена след изтичане на 2-месечния срок от узнаване на нарушенията.

Други оплаквания във въззивната жалба за неправилност на решението на КнРС няма. При решаване на делото по същество въззивната инстанция проверява законосъобразността само на посочените във въззивната жалба процесуални действия на първоинстанционния съд и обосноваването само на изрично посочените негови фактически констатации, с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма или следи за защита интереса на определени частноправни субекти.

В конкретният случай, първоинстанционният съд не е допуснал нарушение на императивни материални норми. Не е налице и служебно задължение на въззивния съд за съблюдаване интересите на някои от страните в производството, предвид рязанията, дадени в Тълкувателно решение №1/09.12.2013г. по тълк. дело №1/2013г. на ОСГТК на ВКС.

Единствено за пълнота на изложението, съдът ще посочи, че напълно споделя извода на КнРС за липса на доказателства за извършено от страна на ищцата дисциплинарно нарушение, предвид неустановяване съществуването по силата на длъжностната характеристика или по силата на изрично възлагане на задължение за ищцата, сега въззиваема, да извършва представителство на Община Невестино пред административно-наказващия орган и от негово име да подава възражения и да сочи доказателства.

Поради изложеното, решението следва да се потвърди изцяло, като по отношение на акцесорните искове липсват каквито и да било оплаквания в жалбата.

3. **Относно разноските:**

РС-Кюстендил правилно е определил разноските, съобразно изхода на делото и предвид потвърждаване на постановения резултат не се налага тяхното изменение.

С оглед неоснователността на въззивната жалба, на жалбоподателя не се следват разноски.

На процесуалния представител на въззиваемата страна – адв.М.В.А. от АК-София, следва да се присъди адвокатско възнаграждение на основание чл.38 ал.1 т.2 от ЗА, съгласно чл.7 ал.1 т.1 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно – 610.00 лева.

Воен от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение №448 от 03.07.2020г. на Районен съд-Кюстендил, постановено по гр.д.2488/2019г. по описа на този съд.

ОСЪЖДА Община Невестино, с ЕИК 00261541, със седалище и адрес на управление в с.Невестино, обл.Кюстендил, ул.„Вл.Поптомов“ №17 да заплати на адв.М.В.А. от АК-София, с адрес на кантората: г***, в качеството му на процесуален представител на М. Ю. М. с ЕГН ***** от гр.Кюстендил, ***, адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция в размер на **610.00 лева** (шестстотин и десет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВКС в едномесечен срок, считано от деня на постановяването му – 15.10.2020г.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____